

4. Les condicions que regulen l'entorn de les vies, quan aquestes queden sotmeses a la Llei 51/1974, es regeixen per les disposicions d'aquesta sobre limitacions de la propietat, als seus articles 32 a 40, ambdós inclosos, i sobre l'entorn de les altres classes de vies públiques s'aplicaran, si escau, les corresponents disposicions urbanístiques o especials.
5. Per raons urbanístiques, els Plans Parcials situaran les línies d'edificació, amb independència de les servituds previstes a la Llei de carreteres, a distàncies iguals o majors que les establertes en aquest Pla General com a límits que defineixen la xarxa general bàsica.

Article 199. Àrees suplementàries de protecció d'encreuaments.

1. Als encreuaments entre dues vies de la xarxa bàsica que no siguin estatals o provincials, l'edificació de nova planta no podrà envair l'àrea suplementària de protecció d'encreuaments definida en cada cantonada per les alineacions oficials de les vies i per la corda que uneix els punts de tangència d'una circumferència de 8 m. de radi. Això no obstant, quan una de les vies tingui una amplada inferior a 10 m., el radi de la circumferència es podrà reduir a 6 m.
2. Als Plans Parcials o Especials o, si és el cas, als Estudis de Detall caldrà precisar la forma dels xamfrans i, excepte raons justificades en contra, als encreuaments situats dins de sectors d'illes regulars o sensiblement rectangulars, les cantonades s'han de resoldre, obligatòriament, amb xamfrà de 45°, respectant l'àrea suplementària de protecció.
3. Les àrees de protecció d'encreuaments, tenen la consideració d'espais no edificables integrants del sistema viari i compreses dins dels percentatges de sòl per a vials de la zona.
4. Els xamfrans a què fa referència el número 2 d'aquest article, tenen la consideració d'alineacions de l'edificació. L'edificació de nova planta s'haurà d'ajustar a les cantonades en forma de xamfrà respectant les àrees suplementàries en els casos de demolició i nova construcció de l'edificació existent.

Capítol III

Sistema general d'espais lliures

Secció 1a

Disposicions generals

Article 200. Sistema d'espais lliures.

1. Els espais lliures que formen part de l'estructura general i orgànica del territori ordenat per aquest Pla General són:

- a. els parcs urbans.
 - b. els parcs forestals.
2. Els parcs urbans regulats en aquest capítol s'ordenen com a sistema general. Es diferencien dels jardins urbans pel caràcter més local d'aquests. Els parcs forestals, com a diferents que són de les àrees forestals, preservades del procés urbà, participen de la naturalesa i del règim general dels parcs urbans.

Article 201. Espais lliures vinculats a la protecció de sistemes.

1. Els sòls immediats als sistemes de comunicacions i els compresos dins d'àrees de protecció de serveis tècnics (com les línies d'energia elèctrica) o d'uns altres serveis (com els cementiris), i els sòls que per la seva proximitat a cursos hidrogràfics o per les seves característiques topogràfiques, hagin de preservar-se de l'edificació i sotmetre's, per exigències de l'ordenació, al règim d'espais lliures, estan dibuixats als plànols b-2 a escala 1:5.000, amb la identificació (9).
2. La seva destinació és constituir reserves de sòl per a la protecció, implantació o servituds imposades per les normes i lleis vigents sobre els sistemes respectius. L'ús d'aquests espais és el propi dels espais verds no edificables, no obstant això, a l'esmentat sòl es podran admetre, mitjançant un pla especial i sense menystenir les limitacions i servituds derivades del sistema general, aquells usos i activitats d'utilitat pública o interès social que, pel seu caràcter, puguin emplaçar-se prop del sistema respectiu. El pla especial, haurà de fixar les condicions que garanteixin la compatibilitat i subordinació de les instal·lacions autoritzades, amb les necessitats i limitacions derivades del sistema general corresponent.

Secció 2a

Parcs urbans (6)

Article 202. Definició.

1. Són parcs urbans els sòls destinats a espais verds de gran superfície (superior a 12.000 m²).
2. El Pla destina a parcs i jardins urbans els actuals de fet i de dret (6a) i els que, per exigències de la qualitat de l'ordenació, es preveuen al servei d'un o diversos municipis (6b) o amb abast metropolità (6c).
3. Diferents dels parcs urbans són els jardins urbans, de menor superfície i d'interès local. Pertanyen també al sistema d'espais lliures les places, els passeigs, les rambles, i els miradors públics que es diferencien dels parcs i jardins per la sistematització del seu disseny i per la funcionalitat pròpia.